Lieta Nr. C29562614

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 30.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Mikulāne
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ (*/pers. A/*) maza apmēra prasībā pret SIA „SOA" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 24.aprīlī /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret SIA „SOA" par zaudējumu piedziņu, cita starpā norādot, ka 2013.gada 9.jūnijā plkst.21.24 autostāvvietā /adrese/, atbildētāja par atlīdzību Ls 1,50 apmērā pieņēmusi glabāšanā prasītājai piederošo automašīnu BMW 730, Baltkrievijas reģistrācijas Nr./numurs/. Naktī no 2013.gada 9.jūnija uz 10.jūniju nenoskaidrotas personas nozagušas abus minētās automašīnas sānskata spoguļus. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras prokurora 2014.gada 10.aprīļa lēmumu ticis uzsākts kriminālprocess Nr.12040002414 pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

Ņemot vērā to, ka pēc zādzības prasītājai piederošās automašīnas vērtība samazinājusies sānskata spoguļu (ar remonta darbiem) cenas apmērā, un pamatojoties uz Civillikuma 1770., 1771., 1775. un 1779.pantu, prasītājas pārstāvis lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumus 792,84 EUR apmērā un samaksātos tiesas izdevumus, nosakot prasītājai tiesības saņemt no atbildētājas 6% gadā no nesamaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

2014.gada 17.jūnijā lietā tika saņemti atbildētājas SIA „SOA" rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, no kuriem izriet, ka atbildētāja prasību neatzīst, jo prasītājai ticis sniegts maksas pakalpojums, proti, automašīnas novietošana stāvvietā atbildētājai piederošajā teritorijā, nevis mantas glabāšanas pakalpojums vai apsardzes pakalpojums, līdz ar to atbildētāja nebija uzņēmusies atbildību par automašīnas glabāšanu.

Ņemot vērā to, ka neviena no pusēm nebija lūgusi izskatīt lietu tiesas sēdē, tiesa uzskatīja par iespējamu izskatīt lietu rakstveida procesā, par ko pusēm 2014.gada 14.jūlijā tika paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi prasības pieteikumu un atbildētājas rakstveida paskaidrojumus, kā arī pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka maza apmēra prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Izvērtējot prasības pieteikumu un atbildētājas rakstveida paskaidrojumus, tiesa secina, ka lietā faktiski nepastāv strīds par to, ka naktī no 2013.gada 9.jūnija uz 10.jūniju nenoskaidrotas personas nozagušas abus prasītājai piederošās automašīnas BMW 730, Baltkrievijas reģistrācijas Nr./numurs/ sānskata spoguļus. Tāpat lietā nav strīda par to, ka minētajā laikā automašīna BMW 730, Baltkrievijas reģistrācijas Nr./numurs/, bija novietota atbildētājai piederošajā teritorijā.

Saskaņā ar Civillikuma 1968.pantu ar glabājuma līgumu glabātājs uzņemas uzglabāt kustamu lietu, ko viņam nodevis glabājuma devējs.

Juridiskajā literatūrā ir pausta atziņa, ka „uzglabāt" nozīmē jebkādas un visas saprātīgas darbības, kas nodrošina lietas pasargāšanu no bojājuma, pazušanas, nozagšanas (Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R.: Mans Īpašums, 2000, 395.lpp.).

Saskaņā ar Civillikuma 1972.panta pirmo daļu glabātājam rūpīgi jāglabā viņam uzticēta lieta un jāatbild par katru savu neuzmanību.

Civillikuma 1770.pants paredz, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Savukārt Civillikuma 1772.pants paredz, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Judikatūrā (sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-255/2009 un 2013.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKC-132/2013) ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus – zaudējumu esamību, prettiesiski vainojamu rīcību un cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un rīcību.

No lietas materiālos esošā čeka (lietas 20.lapa) redzams, ka 2013.gada 9.jūnijā atbildētāja SIA „SOA" tai piederošajā teritorijā nodrošinājusi autostāvvietu, par ko saņēmusi atlīdzību Ls 1,50 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1447.pantu, ja par darījuma šķiru noticis pārpratums, tā ka viens dalībnieks domājis, ka noslēdz citu līgumu nekā tas, kādu domājis otrs, tad līdzēji nav vienojušies, maldība atzīstama par svarīgu un tādēļ pats darījums nav spēkā.

Izvērtējot minēto čeku, kā arī prasības pieteikumu un atbildētājas rakstveida paskaidrojumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka atbildētāja nebija izteikusi gribu glabāt prasītājai piederošo automašīnu, savukārt prasītāja ir maldījusies noslēgtā darījuma veidā.

Pēc tiesas ieskata, apstāklis, ka prasītājai piederošā automašīna zināmu laiku atradās atbildētājas stāvvietā un prasītāja, novietojot automašīnu atbildētājai piederošajā teritorijā, veikusi atlīdzības samaksu, pats par sevi neapstiprina glabājuma līguma noslēgšanu, jo likums neparedz svešas lietas (konkrētajā gadījumā – atbildētājai piederošajā teritorijā esošās stāvvietas) bezmaksas lietošanu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pušu starpā netika noslēgts glabājuma līgums Civilprocesa likuma 1968.panta izpratnē, no kā savukārt izriet, ka atbildētāja nebija uzņēmusies atbildību par automašīnas glabāšanu.

Ievērojot to, ka lietā nav konstatēta atbildētājas prettiesiski vainojama rīcība, tiesa uzskata, ka, iztrūkstot vienam no trijiem obligātajiem zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumiem, nav nepieciešams izvērtēt atlikušos divus, un atzīst, ka /pers. A/ maza apmēra prasība pret SIA „SOA" par zaudējumu piedziņu ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97. un 193.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ (*/pers. A/*), dzimušas /datums/, maza apmēra prasību pret SIA „SOA", reģistrācijas Nr.40003371440, par zaudējumu piedziņu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2014.gada 30.oktobra, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Mikulāne